

בש"פ 8655/16 - מדינת ישראל נגד עידן ג'ני, חיים אלון

בבית המשפט העליון

בש"פ 8655/16

כבוד השופט ס' ג'ובראן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נגד

1. עידן ג'ני
2. חיים אלון

המשיבים:

בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד מורן פולמן

בשם המבקשת:

עו"ד עדי קידר

בשם המשיב 1:

החלטה

1. בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) בתשעים ימים החל מיום 16.11.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 34242-02-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 16.2.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ריבוי עבירות של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ריבוי עבירות של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; איזמים לפי סעיף 192 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

על פי עובדות האישום הראשון, בין המשיב לנאשם השני בכתב האישום (להלן: אלון) קיימים קשרי חברות והשניים מסוכסכים עם משפחת אלהרר. עובר לתאריך 12.1.2016 קשרו הנאשמים קשר להציב קטנוע ובו לבנת חבלה בסמוך לאולם בו הייתה אמורה להיערך חתונה של משפחת אלהרר. במסגרת קשר זה נטלו המשיב ואלון קטנוע ללא רשות בעליו החוקיים, הטמינו בתא המטען שבו לבנת חבלה ורימון יד תקיניים אותם החזיקו בלא רשות, וכן מסמרים, גזייה, סוללות, סרטים דביקים ומוליכים חשמליים, והעבירו את הקטנוע למרחק מטרים ספורים מהכניסה לאולם החתונות. באותו הערב התקשר המשיב למוקד 100 של משטרת ישראל ודיווח בעילום שם על פיגוע פלילי הצפוי באולם החתונות, בעקבות זאת הגיעו כוחות משטרה למקום ופינו את הסכנה, וכתוצאה מכך נגרמה בהלה בקרב אורחי החתונה.

על פי עובדות האישום השני, במהלך חודש ינואר, במועד שאינו ידוע למבקשת, החזיקו המשיב ואלון באקדח חצי אוטומטי ללא רשות על פי דין, אותו נשאו ונטלו, וכן הסתירו ברחוב הבסטיליה בחיפה. האקדח נתפס ביום 31.1.2016 בחיפוש של כוחות המשטרה. על פי עובדות האישום השלישי, התגורר המשיב עם אשתו (להלן: מזל) בקרית אתא, שם החזיק באקדח ללא רשות על פי דין. ביום 27.1.2016 בעקבות חששו של המשיב מפני חיפוש של המשטרה, הסתירו המשיב, מזל ושכנם - את האקדח בתוך אדנית במבואה לבניין המגורים שלהם. האקדח נמצא בחיפוש שערכו שוטרי משטרת ישראל בבניין ביום 31.1.2016.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בהחלטתו מיום 16.2.2016, הורה בית המשפט המחוזי (השופט י' ליפשיץ) על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת, ועל השלמת הכנת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של המשיב, וכן קבע את הדיון בבקשה להארכת המעצר ליום 7.3.2016. בדיון ביום זה הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להגיש תסקיר שירות מבחן בעניין המשיב. לאחר שני דיונים בנושא, הורה בית המשפט המחוזי ביום 11.4.2016 (השופט י' ליפשיץ) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בהחלטתו חזר בית המשפט על העובדות המפורטות בכתב האישום, וסקר את הראיות לכאורה בעניינו באישומים השונים. אשר לראיות לכאורה בנוגע לאישום הראשון, סקר בית המשפט את דבריה של מזל בחקירתה במשטרה, וקבע שאלה מהווים צבר ראיות לכאוריות הקושרות את המשיב לאישום הראשון, וכן ציין בית המשפט את שיחתו של המשיב למוקד 100 כהולמת את האישום באיזמים. אשר לאישום השני, התייחס בית המשפט לממצאי האזנות סתר ודוחות עיכוב בעניינו של המשיב, וכן למציאת האקדח בשטח, וקבע כי אמנם אין מדובר בראיות בעוצמה גבוהה, אך לאור מכלול הנתונים, אין בכך כדי לאפשר שחרורו של המשיב. אשר לאישום השלישי, קבע בית המשפט כי מתקיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה, זאת על סמך האזנות סתר המצביעות על הסלקת האקדח, ותפיסתו.

בנוסף, עמד בית המשפט על אפשרות חלופת המעצר. בית המשפט התייחס למסוכנותו של המשיב, וקבע שזו עולה מהחזקת האקדחים, ממכלול המעשים המעידים על עבירות פליליות חמורות לכאורה ועל התנהלות עבריינית באורחות חייו של המשיב. אשר לתסקיר שירות המבחן, קבע בית המשפט כי נוכח בעיות נפשיות של המשיב אשר אינן מטופלות כראוי, התמכרותו לסמים ומאפייניו האישיותיים קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות, וכי חלופת מעצר ביתית או מוסדית אינה רלוונטית בעניינו של המשיב. עוד עמד בית המשפט המחוזי על חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב, שקבעה שאובחן בעבר כסובל מסכיזופרניה ומשימוש מסיבי בסמים, ואף אושפז מספר פעמים. לבסוף עמד בית המשפט על עברו הפלילי של המשיב, הכולל שני מקרים של העמדה לדין בעבירות אלימות, בהם הופסקו ההליכים המשפטיים בשל מצבו הנפשי; מקרה אחר במסגרתו הורשע בעבירות רכוש ונגזר עליו מאסר על תנאי; במקרה נוסף במסגרתו הורשע בעבירות רכוש ונדון ל-12 חודשי מאסר; ומקרה חמישי במסגרתו הורשע בעבירות אלימות ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות. לבסוף, קבע בית המשפט המחוזי כי נוכח הקשר ההדוק של המשיב עם העולם העברייני, נוכח בעיותיו הנפשיות והתמכרותו לסמים, ונוכח התרשמות שרות המבחן - דינו מעצר עד תום ההליכים.

4. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, ביום 23.2.2016 הוקרא כתב האישום נגד המשיב. לאחר שני דיונים בחודש מרץ 2016 בהם הוסדר ייצוגו של המשיב והועברו חומרי חקירה, נקבעו, לבקשת המבקשת, 3 דיוני שמיעת ראיות לחודשים יוני ויולי 2016. בדיון השלישי ביום 13.7.2016 נקבעו שישה מועדי דיון נוספים, 4 מהם התקיימו עובר למועד הארכת המעצר המבוקשת, אחד צפוי להתקיים ביום 7.12.2016 והאחר בוטל. בנוסף, בדיון מיום 8.11.2016 נקבעו 5 מועדי דיון נוספים לשמיעת הראיות בחודשים פברואר ומרץ 2017, כך שבתקופת הארכת המעצר המבוקשת קבועים 2 דיונים נוספים.

הבקשה להארכת המעצר

5. בבקשתה, טענה המבקשת כי נשקפת מהמשיב "מסוכנות מופלגת", זאת בהתבסס על המעשים המיוחסים לו, על עברו הפלילי הנרחב ועל תסקיר שירות המבחן שלא המליץ על חלופת המעצר. עוד מפנה המבקשת לעובדה שהתקיימו מספר ישיבות בתיק העיקרי ולעובדה שקבועות שתי ישיבות בתקופת ההארכה המבוקשת.

6. בדיון לפניי חזר בא כוח המשיב על טענתו בדבר מחלתו הנפשית של המשיב וביקש להורות על הגשת תסקיר מעצר שיבחן את מצבו הנפשי ויבחן חלופת מעצר טיפולית סגורה. עוד טען בא כוח המשיב כי עדים מרכזיים טרם מסרו את עדותם בתיק, לרבות מזל, וכי לשיטתו לא צפויה התקדמות משמעותית בשני הדיונים הקבועים בתקופת הארכת המעצר המבוקשת. מנגד, המבקשת טענה כי בשני הדיונים הקרובים צפויה להסתיים פרשת התביעה, לרבות עדותה של מזל. עוד טענה המבקשת כי חוות הדעת הפסיכיאטרית מצאה כי המשיב כשיר לעמוד לדין, וכי אף שתסקיר המעצר בחן חלופה טיפולית-מוסדית, היות שמשיב לא נרתם להליך טיפולי לא הומלץ על שחרורו. עוד הדגישה המשיבה את חומרת האישומים ואת התקדמות ההליכים - המנביעות לדידה כי יש להיעתר לבקשה.

דיון והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת התנהלות ההליך העיקרי, הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

8. הלכה היא כי בבוחנו בקשה להארכת מעצר מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, שומה על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות וחזקת החפות מחד גיסא, לבין שמירה על ביטחון הציבור והבטחת קיומו של הליך שיפוטי תקין מאידך גיסא. במסגרת זו על בית המשפט לשקול בין היתר את חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר, קצב התנהלות ההליכים בתיק העיקרי, חומרת העבירות המיוחסות למשיב, החשש משיבוש הליכי המשפט, ומידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב (בש"פ 7528/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (9.10.2016); בש"פ 4524/16 מדינת ישראל נ' אבו רמילה, פסקה 18 (22.6.2016); בש"פ 8520/15 מדינת ישראל נ' בשיתי, פסקה 26 (14.1.2016)).

9. אשר למסוכנותו של המשיב, היות שהעבירות המיוחסות לו כוללות עבירות נשק וכן הצבתו של מטען חבלה במקום הומה אדם, עומדת נגדו חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(4) וכן סעיף 21(א)(1)(ג)(2) (בש"פ 3461/16 מוחמד רפאעיה נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (3461/16); בש"פ 7286/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 26 (5.11.2013); בש"פ 519/11 מדינת ישראל נ' הייבי (26.1.2011)). בנוסף, חומרת העבירות המיוחסות למשיב, עברו הפלילי, התרשמות הערכאה הדיונית ביחס להיקף מעורבותו בחיים העברייניים, וכן התרשמות שירות המבחן בדבר מסוכנותו הגבוהה – כל אלה מצביעות על מסוכנותו הגבוהה, המצדיקה את הארכת מעצרו של המשיב.

10. בנוגע לבקשתו של המשיב לבחינת חלופת מעצר טיפולית בעניינו, גם דינה של בקשה זו להידחות. כזכור, תסקיר שירות המבחן קבע כי המשיב משתמש בסם מסוג קוקאין וכן משתמש בסמים פסיכו-אקטיביים לעיתים, זאת לצד מחלתו הנפשית. אשר להפנייתו להליך גמילה מסמים בתקופת המעצר, הלכה היא שהעיתוי להליך הגמילה הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. ואולם בהתקיים התנאים המצטברים הבאים (ולעיתים גם כאשר התנאי הראשון לא מתקיים) רשאי בית המשפט להורות על שחרורו לחלופת מעצר לצורך גמילה: תחילת הליך הגמילה עובר לביצוע העבירה; יָכָלָת (פוטנציאל) הצלחת ההליך הוא גבוה; אפשרות הליך הגמילה להוות מענה הולם למסוכנות הנאשם (בש"פ 3292/14 ציבר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (20.5.2014); בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד(3) 101, פסקאות 9-7 (2011)). על יסוד מסוכנותו של המשיב ותסקיר שירות המבחן, איני רואה לנכון להתערב בהכרעת בית המשפט המחוזי לפיה המשיב אינו עומד בתנאי הלכת סוויסה, ולא מצאתי כי יש להורות על הגשת תסקיר שירות מבחן נוסף בעניינו.

11. לפני סיום אדגיש כי אף שקבועים מועדי דיון נוספים, במסגרת תקופת הארכת המעצר המבוקשת נקבעו שני מועדים בלבד. בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהתקדמות הדיונים בתיק העיקרי בתקופת הארכת המעצר (ראו בש"פ 5881/16 מדינת ישראל נ' מנז'לי, פסקה 6 (18.8.2016); ; בש"פ 5744/15 מדינת ישראל נ' מוחמד חאג'יחיא (18.10.2015); בש"פ 5748/16 מדינת ישראל נ' ראובני, פסקה 11 (28.7.2016)), לפיכך אבקש מבית המשפט המחוזי לקבוע 2 דיונים נוספים ביומנו לצורך שמיעת הראיות בתקופת הארכת מעצר זו, בהתאם לשיקולי יומנו.

12. סוף דבר, דין הבקשה להתקבל. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים החל מיום 16.11.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 34242-02-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ב בחשוון התשע"ז (23.11.2016).

ש ו פ ט
